Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

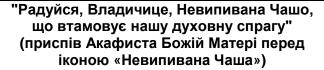
Home Page | Listing of Articles

ІКОНИ БОЖОЇ МАТЕРІ Невипивана Чаша

ICONS OF THE MOTHER OF GOD

The Inexhaustible Cup

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ kutash@unicorne.org

"Воно ж не так складно кинути пити", біловолосий старик сказав Священику, який був зустрів його в коридорі будинку престарілих. "У мене ж немає цієї проблеми, брате", відповів здивований Душпастир. "Ах, ви так говорите", сказав старик відходячи й залишаючи Сященика обдумувати його слова. Наркоманія дійсно приходять в незліченних формах, серед яких алкоголізм є лише однією. Кожна з них - спокуслива, кожна потужна, кожна з них виробляє різного ступеня ненависті до самого себе, і таким чином - як це не дивно - подає вихідне місце для смирення, покаяння, оновлення і

"Rejoice, O Lady, the Inexhaustible Cup that quenches our spiritual thirst" (Refrain of the Akathist to the Theotokos before the Icon of the Inexhaustible Cup)

"It's not so hard to stop drinking," the white-haired old man said to the Priest who had met him in the corridor of a nursing home. "I don't have that problem, brother," replied the astonished Pastor. "Oh, so you say," said the old man as he departed, leaving the Priest to ponder his words. Addictions do indeed come in a myriad of forms of which alcohol is but one, each seductive, each debilitating, each producing various degrees of self-loathing and so – perhaps surprisingly – providing a starting-place for humility, repentance, renewal and compassion for fellow-sufferers.

On May 18 on the Gregorian Calendar

співчуття товаришам по нещастю.

На 18-го травня за Григоріанським календарем (це ж 5-го травня за Юліанським) ми святкуємо чудотворну Ікону Божої Матері, яка принесла зцілення багатьом з моменту її відкриття (за деякими джерелами) в 1878-му році. Це - Ікона Божої Матері «Невипивана (по церковно-слов'янському «Невипиваємая») Чаша». Ікона стала дуже популярною у країнах колишнього СРСР, у яких сприяюча атеїзму культура секуляризму залишила в спадок аморальність і нестримний алкоголізм. Вона також промовляє до полонених сприяючою релятивізму культурі секуляризму західного світу. Ось її історія.

Ветеран Облоги Севастополя (1854-55, під час Кримської війни), Мартин Корабльов (за романом про Ікону, опублікованого в 1918-му році, якого написав російський емігрант письменник Іван Сергійович Шмельов) з Єфремовського округа в Тульській області (розташованій в центральній частині Європейської Росії - її столиця, Тула, є побратимом міста Олбані, столиці штату Нью-Йорк в США), піддався алкоголізму. Це було катастрофічне фінансово - він пропускав всю свою пенсію на випивку. Це також довело до алкогольної невропатії - він став практично інвалідом, не міг ходити.

Та Благодать не залишила його. Мартинові снилося. Він тричі побачив vві сні Ченця, який сказав йому піти у Введенський Монастир у Серпухові, на віддалі близько 90 кілометрів, і відслужити Молебень перед Іконою «Невипивана Чаша». Спочатку Мартин знехтував цей сон, тому що в нього не було грошей і він навіть не міг ходити. Після третьої появи, він вирішив, принаймні, зробити зусилля. Він поповз на четвереньках в сусіднє село, де одна бабуся зглянулася над ним і прийняла його в свій дім. Вона розтерла йому ноги і поставила його полежати на печі (спільна риса будинків у Росії і в Україні). Мартин став відчувати трохи свої ноги. Він пішов до сусіднього села ходячи вже за допомогою двох паличок а в кінці кінців лише однієї.

(which is May 5 on the Julian) we celebrate a miraculous Icon of the Mother of God which has brought healing to many since its discovery (according to some sources) in 1878. It is the Icon of the Mother of God of the Inexhaustible Cup. The Icon has become very popular in the countries of the former USSR, whose atheism-promoting, secularist culture has left a legacy of amorality - and rampant alcoholism. It also speaks to relativism-promoting, secularist cultures of the western world. Here is its story.

A veteran of the Siege of Sevastopol (1854-55, during the Crimean War), Martyn Korablyov (according to the novel about the Icon, published in 1918. penned by the émigré Russian writer, Ivan S. Shmelyov), from Efremov county in the Tula oblast' (located in central European Russia – its capital, Tula, is a twin city of Albany, the capital of New York State in the USA), had succumbed to alcoholism. This was disastrous financially – he spent all his pension on drink. It also brought about alcoholic neuropathy – he became practically crippled, unable to walk.

However, Grace had not abandoned him. Martyn dreamed. Thrice he saw in his dreams a Monk who told him to go to the Convent of the Presentation in Serpukhov, some 90 kilometres away, and have a Moleben' served before the Icon of the Inexhaustible Cup. At first Martyn ignored this dream since he had no money and was unable even to walk. After the third occurrence, he decided to at least make the effort. He crawled on all fours to the next village where an old woman took pity on him and took him into her home. She massaged his legs and had him lie upon the oven, a common feature of homes in Russia and Ukraine. Martyn felt some sensation come into his legs. He went to the next village walking with the help of two canes and eventually proceeded with one.

When Martyn finally arrived at the Monastery no one knew the Icon of which he spoke. Then someone asked, "Could it be the one which hangs in the corridor from the Cathedral Church to the vestry?" And indeed the inscription "The Inexhaustible Cup" was found on the back of that Icon. Martyn also recognized the Monastery's first Abbot (in 1360), St. Barlaam of Serpu-

Коли Мартин, нарешті, прибув у Монастир ніхто не знав Ікони, про яку він говорив. Потім хтось запитав: "Може бути, та, яка висить у проході від кафедрального Собору в ризницю?" І справді знайшли напис «Невипивана Чаша» на зворотній стороні цієї ж Ікони. Мартин також впізнав першого Духівника Монастиря (в 1360-му р.), Преподобного Варлаама Серпуховського, як Старця в його снах. Відслужили Молебень з Овяченням води. Мартин потер ноги Свяченою водою і відчув, що вони стали такими здоровими, як були раніше!

Це було початком багатьох чудес, - які тривають і донині, хоча оригінальна Ікона зникла у 1929-му р. разом з 8-ма списками, зроблених на замовлення Єпископа (згодом Митрополита) Мануїла (Лемешевського) після закриття з комуністаим Свято-Миколаївського собору в Серпухові, до якого він був доставлений, коли вони закрили були Монастир. Цей Єпископ був відновив шанування Ікони, а також Молебні перед нею для людей, які страждали від алкоголізму. У 1991-му р. після розпаду СРСР, Архимандрит Йосиф (Балабанов) був відновив Висоцький Монастир у Серпухові і замовив нову Ікону. на основі існуючих репродукцій. Її написав у 1992-му році Іконописець Олександр Соколов. Відновилися і Молебні і чудеса.

Акафіст в українському перекладі з оригінальної церковно-слов'янської можна знайти <u>тут</u>. Крім того, є й англійський переклад.

Ікона являється варіантом «Оранта» (інші два типи ікон Богоматері: «Провідниця» та «Ніжність» - «Уміленія»). Богородиця стоїть за Чашою з руками піднянесеними в Молитві, немов Священик, віддаючи свого Сина Отцеві - та всім, хто причащається з «Невипиваної Чаші», Святої Євхаристії. У своєму чарівному романі (конденсується в українській мові), Іван Сергійович Шмельов, стверджує, що Ісус, як Імануїл (по-латині «риег senex» - що означає «старецьхлопчик»), був дописаний в Ікону після того, як вона стала об'єктом пошани в своєму первісному вигляді, в якому Ісус був просто представлений Чашею.

khov, to be the Elder of his dreams. A Moleben' was served with the Blessing of Water. Martyn rubbed his legs with the Holy Water and found them restored to their original health!

This was the beginning of many miracles - which continue to this day even though the original Icon disappeared in 1929 along with 8 copies commissioned by Bishop (later Metropolitan) Manuel (Lemeshevs'kyy) upon the closing by the Communists of the St. Nicholas Cathedral in Serpukhov to which it had been brought when they closed the Convent. That Bishop had renewed veneration of the Icon as well as Molebens before it for those suffering from alcoholism. In 1991, after the fall of the USSR, Archimandrite Joseph (Balabanov) renewed the Vysots'kyy Monastery in Serpukhov and commissioned a new Icon, based on existing reproductions. It was written in 1992 by iconographer Aleksandr Sokolov. The Molebens were renewed and miracles ensued.

An Akathist in Ukrainian translation from the original Church Slavonic may be found <u>here</u>. It is also available in English translation <u>here</u>.

The Icon is of the *Orans* variety (the other two types of Icons of the Mother of God are *Directress* and *Tenderness*). The Theotokos stands behind the Chalice with her arms upraised in prayer like a Priest, offering her Son to the Father and to all who commune of the "Inexhaustible Cup", the Holy Eucharist. In his charming novel (condensed in Ukrainian here:), Ivan S. Shmelyov, postulates that Jesus, as Emmanuel (in Latin "puer senex" – literally "old boy"), was written in *after* the Icon had become an object of veneration in its original form, in which Jesus was simply represented by the Chalice.

May we ever remember the power of the Risen Christ, Who is offered to the faithful in each Liturgy, to heal and transform all who suffer from illness and addiction – which, too, is an illness. And may we prepare ourselves and regularly come to partake of this Cup which is "ever consumed and never exhausted". Amen.

Повинні ми завжди пригадувати силу
Воскреслого Христа, Який пропонується
віруючим у кожній Літургією, щоб зціляти і
перетворювати всіх, хто страждає від хвороб та
згубних звичок - які також є хворобою. І ми
також можемо підготлвляти себе і регулярно
прибувати в Храм, щоб причащатися з цієї Чаші,
яка «завжди споживається а ніколи не
вичерпується». Амінь.